

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 4CoP/21/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3717208698
Dátum vydania rozhodnutia: 10. 05. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Iveta Anderlová
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2018:3717208698.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Ivety Anderlovej a sudkýň JUDr. Oľgy Lichnerovej a JUDr. Alice Beňovej vo veci starostlivosti súdu o maloletého W. M., nar. XX.XX.XXXX, bytom u matky, zastúpeného kolíznym opatrovníkom P. práce, sociálnych vecí a rodiny B. Z., dieťa rodičov N. U., nar. XX.XX.XXXX, bytom B. Z., M. 1468/110, zastúpenej W. O. Y., advokátom so sídlom B. Z., H. X/X a W. M., nar. XX.XX.XXXX, bytom B. Z., M. XXXX/XXX, zastúpeného F. kanceláriou V. L. J., advokát, s.r.o., so sídlom B. Z., H. XX/XX, o zvýšenie výživného, o odvolaní otca proti rozsudku Okresného súdu Považská Bystrica zo dňa 5. decembra 2017 č. k. 3P/66/2017-37, takto

rozhodol:

Napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie vo výroku o povinnosti otca prispievať na výživu mal. W. zvýšeným výživným zo sumy 200,- eur na sumu 300,- eur mesačne za čas od 02.11.2017 do 07.12.2017 **p o t v r d z u j e**.

Vo výroku o povinnosti otca prispievať na výživu mal. W. zvýšeným výživným v sume 300,- eur mesačne od 08.12.2017, vo výroku o zročnom výživnom a vo výroku o trovách konania napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie **z r u š u j e** a vec mu **v r a c i a** v tejto časti na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

Návrh otca na prerušenie konania **z a m i e t a**.

o d ô v o d n e n i e :

1. Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie uložil otcovi povinnosť prispievať na výživu maloletého W. zvýšeným výživným zo sumy 200,- eur mesačne na sumu 300,- eur mesačne od 02.11.2017, ktoré zvýšené výživné je otec povinný zasielať na účet matky do posledného dňa v mesiaci vopred. Zameškané výživné na maloletého W. za obdobie od 02.11.2017 do 31.12.2017 vo výške 196,67 eur uložil otcovi zaplatiť matke do 3 dní od právoplatnosti rozsudku. Týmto zmenil rozsudok Okresného súdu Považská Bystrica, č. k. 11P/16/2016-16 zo dňa 24.02.2016. Vo zvyšku návrh matky zamietol. Žiadnemu z účastníkov nepriznal nárok na náhradu trov konania. Z vykonaného dokazovania mal za preukázané, že rodičia maloletého W. nie sú manželia a nebývajú v spoločnej domácnosti. O výživnom bolo naposledy rozhodnuté rozsudkom tamojšieho súdu č. k. 11P/16/2016-16 zo dňa 24.02.2016, kedy bola schválená rodičovská dohoda o znížení výživného na 200,- eur mesačne. V tom čase otec nepracoval, bol evidovaný na úrade práce v Rakúsku, kde poberal 30,- eur na deň s tým, že za január 2016 mu bolo poukázaných 938,- eur. Žil na Slovensku v rodinnom dome, kde náklady boli 175,- eur. Matka bola na materskej dovolenke, okrem maloletého mala vyživovaciu povinnosť k maloletej dcére F.. Jej manžel pracoval. Maloletý W. chodil do materskej školy, za ktorú matka platila 22,- eur mesačne + 30,- eur strava mesačne. Je nesporné, že od tejto doby sa podstatne zmenili pomery na strane maloletého W., keďže od 01.09.2017 navštevuje 1. ročník základnej školy, čím matke v súvislosti s nástupom do školy nepochybne vzrástli celkové náklady potrebné na uspokojovanie jeho potrieb. Rovnako aj na strane rodičov došlo od ostatnej úpravy výživného k podstatnej zmene pomerov - matka je zamestnaná s čistým mesačným

príjmom 774,71 eur, pričom popri tom poberá rodičovský príspevok, ktorý je v súčasnosti vo výške 213,20 eur mesačne. Tiež poberá rodinné prídavky na 2 deti. U otca došlo k nárastu príjmu zo sumy 938,- eur na sumu 2.038,44 eur (zvýšenie v priemere o 1.100,44 eur mesačne), ku dňu vyhlásenia rozhodnutia súdu bol zamestnaný (hoci otec podpísal dohodu o ukončení pracovného pomeru ku dňu 07.12.2017, na túto súd neprihliadol, nakoľko súd rozhoduje podľa stavu v čase vyhlásenia rozhodnutia), pričom v súvislosti s prácou v Rakúsku má výdavky spojené výlučne s cestou tam a späť a so stravou, nakoľko ubytovanie v Rakúsku mu poskytuje zamestnávateľ. S prihliadnutím na to, že podľa § 62 ods. 2 Zákona o rodine má dieťa právo podieľať sa na životnej úrovni rodičov, podľa názoru súdu je v možnostiach a schopnostiach otca platiť výživné na maloletého W. vo výške 300,- eur mesačne, a to od podania návrhu, t. j. od 02.11.2017. Takáto výška výživného je podľa názoru súdu primeraná s prihliadnutím na možnosti a schopnosti otca ako povinného a na odôvodnené potreby maloletého W.. Súd pri svojom rozhodovaní zobral do úvahy i tú skutočnosť, že otec sa s maloletým stretáva počas troch víkendov v mesiaci od piatka poobedia do nedele poobedia a nad rámec výživného na syna neprispieva. Vo zvyšnej časti návrh matky zamietol. Zároveň súd rozhodol i o zameškanom výživnom, ktoré za obdobie od 02.11.2017 do 31.12.2017 predstavuje sumu 196,67 eur (1x 100,- eur za mesiac 12/2017, alikvotná časť za mesiac 11/2017 vo výške 96,67 eur), ktoré je otec povinný zaplatiť matke do 3 dní od právoplatnosti rozsudku. Právne svoje rozhodnutie odôvodnil podľa § 62 ods. 1, 2, 4, 5, § 78 ods. 1, § 75 ods. 1 Zákona o rodine. O trovách konania rozhodol podľa § 52 Civilného mimosporového poriadku.

2. Proti tomuto rozsudku súdu prvej inštancie podal v zákonnej lehote odvolanie otec maloletého dieťaťa. Namietal, že doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti, ktoré neboli v konaní ako dôkazy uplatnené a to bez jeho viny. V tejto súvislosti poukázal na ust. § 366 CSP, ktorý sa použije aj v tomto konaní a to s poukazom na ust. § 2 ods. 1 CMP. Pokiaľ súd prvej inštancie odôvodnil svoje rozhodnutie o zvýšení výživného zmenou pomerov na jeho strane, mal za to, že na jeho strane k zmene pomerov nedošlo, resp. v žiadnom prípade nie v takom rozsahu, ako vo svojom odôvodnení uvádza súd. V súčasnosti už nepracuje vo firme F. W. GmbH Rakúsko a už vôbec nemá príjem cca 2.038,- eur, tak ako uviedol súd prvej inštancie. Vo firme F. W. Q. Rakúsko nepracuje zo zdravotných dôvodov, pričom absolvoval operáciu a následne bol od 12.12.2017 do 12.01.2018 práceneschopný. Skutočnosť, že bol na operácii dňa 11.12.2017 jednoznačne vyplýva aj z výpovede jeho družky na pojednávaní dňa 08.01.2018 vedenom na Okresnom súde Považská Bystrica pod č. k. 14P/24/2017. V súčasnosti vykonáva činnosť na základe osvedčenia o živnostenskom oprávnení a v nadväznosti na to uzatvoril Zmluvy o dielo č. 1/2017 dňa 04.12.2017 s príjmom cca 1.040,- eur brutto/mesačne. Nie je teda pravdou, že by jeho príjem predstavoval sumu 2.038,- eur mesačne. Nesúhlasil ani s názorom súdu prvej inštancie v časti týkajúcej sa zvýšenia výdavkov na maloletého W.. Samotná matka v návrhu uviedla, že zmena pomerov maloletého sa týka zvýšenia nákladov na obedy v školskej jedálni vo výške 24,- eur mesačne, náklady spojené s nákupom školských pomôcok v septembri kalendárneho roka v sume cca 120,- eur, ako aj náklady za krúžok v sume 12,- eur štvrťročne. Po prepočítaní zvýšené náklady predstavujú mesačne spolu 38,- eur. Z uvedeného je zrejmé, že výdavky na maloletého sa mohli maximálne zvýšiť o sumu 38,- eur mesačne, t. j. na každého z rodičov po 19,- eur a v žiadnom prípade nie v rozsahu ako navrhovala zvýšiť výživné matka, resp. v rozsahu v akom túto zmenu pomerov ustálil súd. Poukázal na zmenu pomerov na strane matky, ktorá je zamestnaná, jej čistý príjem predstavuje 774,- eur mesačne a súčasne poberá rodičovský príspevok vo výške 213,- eur, t. j. spolu suma vo výške 980,- eur mesačne. V súčasnosti je teda čistý príjem matky približne v rovnakej výške ako jeho príjem. Mal za to, že súd prvej inštancie v súvislosti s určením rozsahu vyživovacej povinnosti nesprávne zistil skutkový stav, keď sumu 300,- eur považoval za primeranú vzhľadom na vek dieťaťa a jeho majetkové pomery. Zároveň poukázal na skutočnosť, že na Okresnom súde Považská Bystrica prebieha pod č. k. 14P/24/2017 konanie o zverenie maloletého dieťaťa do striedavej osobnej starostlivosti a v prípade, ak by súd jeho návrhu vyhovel, malo by takéto rozhodnutie význam aj pre rozhodnutie súdu v tomto konaní o zvýšení výživného. Navrhol, aby odvolací súd prerušil konanie v zmysle § 164 CSP až do právoplatného a vykonateľného skončenia veci vedenej na Okresnom súde Považská Bystrica pod č. k. 14P/24/2017. Po pokračovaní v konaní, resp. aj v prípade, ak by konajúci súd toto konanie neprerušil, navrhol, aby odvolací súd napadnutý rozsudok zmenil tak, že návrh matky ako nedôvodný zamietne.

3. Matka maloletého dieťaťa v písomnom vyjadrení k odvolaniu otca navrhla napadnutý rozsudok ako vecne správny potvrdiť. Tvrdenia otca uvedené v odvolaní považovala za zavádzajúce, založené na klamstvách a prekrútených skutočnostiach, ktoré tvrdenia nekorešponujú vykonanému dokazovaniu pred súdom prvej inštancie. Poukázala na to, že otec skončil pracovný pomer so svojim zamestnávateľom F. W. GmbH v Rakúsku dohodou ku dňu 07.12.2017, pričom aj tento pracovný pomer

skončil len účelovo, aby mu súd nezvýšil vyživovaciu povinnosť na maloletého W.. Otcove zdravotné problémy (operácia pruhu) nie sú takého charakteru, aby musel skončiť pracovný pomer, po skončení PN mohol u uvedeného zamestnávateľa pracovať, čo na pojednávaní dňa 05.12.2017 aj sám potvrdil, keď uviedol, že keď sa mu zdravotný stav zlepší môže znova od 15.01.2018 u tohto zamestnávateľa pracovať. Zdravotný stav otca je už dobrý o čom svedčí aj to, že pracuje ako živnostník na základe Zmluvy o dielo pre spoločnosť HDK spol. s r.o. Považská Bystrica, podľa ktorej zmluvy o dielo má vykonávať vodoinštalačné a kúrenárske práce, teda také práce, aké predtým vykonával v spoločnosti F. W. GmbH v Rakúsku. Konanie otca je len vypočítavé, aby sa vyhol plateniu zvýšenej vyživovacej povinnosti na maloletého W., z ktorého dôvodu podal aj návrh na súd o zmenu osobnej starostlivosti maloletého dieťaťa a žiadal tohto zveriť do striedavej osobnej starostlivosti rodičov. Otec jej sám povedal po tom, ako podala návrh na zvýšenie výživného, že on výživné platiť na syna nebude, že si radšej podá návrh na zverenie syna do striedavej osobnej starostlivosti. Z rovnakého dôvodu otec skončil pracovný pomer dohodou so svojim zamestnávateľom v Rakúsku, čím sa vzdal výhodnejšieho zamestnania a výhodnejšieho zárobku a našiel si prácu s oveľa menším príjmom. Mala za to, že v súčasnosti by mal súd aplikovať ust. § 75 ods. 1 Zákona o rodine a pri rozhodovaní vychádzať z jeho priemerného mesačného zárobku 2.038,44 eur, keďže otec sa sám vzdal výhodnejšieho zamestnania a zárobku. Súd prvej inštancie správne zohľadnil zmenu pomerov na strane maloletého W., ktorý začal navštevovať základnú školu od 01.09.2017, čím vzrástli jeho výdavky spojené so školskou dochádzkou, ako aj ďalšie mnohé výdavky, ktoré sú všeobecne známe. Na pojednávaní pred súdom prvej inštancie uviedla len niektoré ďalšie výdavky spojené so školskou dochádzkou a mimoškolskými aktivitami, pričom sa predpokladajú aj ďalšie výdavky, ktoré v priebehu školského roka vzniknú. Okrem maloletého syna W. má aj ďalšiu vyživovaciu povinnosť k dcére F., s ktorej výživou sú taktiež spojené značné výdavky. Poukázala na pravidelné mesačné výdavky, ktoré vynakladá spoločne s manželom W. U., vrátane splácania hypotekárneho úveru, pričom po zaplatení týchto výdavkov nič neušetrí. Mala za to, že životná úroveň otca maloletého W. je oveľa vyššia ako jej životná úroveň a v jeho schopnostiach je platiť zvýšené výživné v sume 300,- eur mesačne. Nesúhlasila s návrhom otca na prerušenie konania a poukázala na to, že konanie o zverenie maloletého do striedavej osobnej starostlivosti rodičov bolo skončené rozsudkom dňa 29.01.2018 tak, že návrh otca súd zamietol.

4. Otec dieťaťa v písomnom stanovisku k vyjadreniu matky uviedol, že nie je mu zrejmé na základe akých skutkových okolností dospela matka k záveru, že zdravotné problémy u neho neboli takého charakteru, aby musel skončiť pracovný pomer v spoločnosti F. W. GmbH. Skutočnosť, že začal spolupracovať so spoločnosťou K. spol. s r.o. ako živnostník nemusí svedčiť o jeho dobrom zdravotnom stave. Táto skutočnosť svedčí o tom, že má záujem aj po zdravotných problémoch, kvôli ktorým musel ukončiť pracovný pomer so spoločnosťou F. W. GmbH mať stály príjem tak, aby dokázal zabezpečiť svoje a synove životné potreby. Taktiež tvrdenia matky o tom, že by prehlásil, že výživné na maloletého nebude platiť, sú účelové a zavádzajúce, keď poukázal na to, že matke dobrovoľne platil sumu výživného vo výške 250,- eur v určitom časovom období. Hoci zmluva o dielo medzi spoločnosťou K. spol. s r.o. a ním bola podpísaná ešte v mesiaci december, je z nej jasné, že na výkon predmetnej činnosti mal nastúpiť až po vybavení živnosti v mesiaci január 2018 a teda neobstojí tvrdenie matky, že by mal svoje konanie premyslené tak, aby sa zbavil vyživovacej povinnosti voči maloletému. Naopak, v čase, keď vedel o svojich zdravotných problémoch, mal záujem zabezpečiť si iný stabilný príjem, nakoľko vedel, že v rakúskej spoločnosti F. W. GmbH nebude môcť ďalej vykonávať pracovnú činnosť. V časti, v ktorej matka tvrdí, že od posledného určenia vyživovacej činnosti došlo k zmene pomerov na jeho strane, mal za to, že táto skutočnosť bola jednoznačne vyvrátená dokladmi predloženými do spisu a to najmä s poukazom na Zmluvu o dielo 1/2017 uzatvorenú medzi spoločnosťou K. spol. s r.o. a medzi ním dňa 04.12.2017. V konaní taktiež matka nepreukázala, že by došlo k zmene pomerov u maloletého a to v časti jeho potrebných finančných výdavkov v rozsahu, v akom navrhovala zvýšiť vyživovaciu povinnosť.

5. Matka maloletého dieťaťa v písomnom vyjadrení k stanovisku otca uviedla, že otec doteraz nikdy netvrdil, že musel skončiť pracovný pomer kvôli zdravotným problémom, pre ktoré by nemohol práce v spoločnosti F. W. GmbH v Rakúsku vykonávať, toto ani tvrdiť nemôže, keďže tie isté práce, ktoré vykonával u uvedeného zamestnávateľa v Rakúsku vykonáva teraz pre spoločnosť K. spol. s r.o. Považská Bystrica. Naopak, otec na pojednávaní dňa 05.12.2017 tvrdil, že on nie je neschopný pracovať, ale že ide len na operáciu, po ktorej bude PN a po skončení PN môže sa vrátiť do práce späť a že o tom, že sa po skončení PN môže vrátiť späť do práce k zamestnávateľovi F. W. GmbH má aj potvrdenie od tohto zamestnávateľa. Otec taktiež na tomto pojednávaní uviedol, že sa dohodol na skončení pracovného pomeru so svojim zamestnávateľom pred začatím PN, nakoľko mu zamestnávateľ odmietol

platiť maródku, ale že po jej skončení sa môže k nemu vrátiť späť do práce. Tvrdenia otca o skončení pracovného pomeru považovala za účelové a klamlivé, otec mal snahu súd zavádzať, že výpoveď mu dal zamestnávateľ zo zdravotných dôvodov, čo sa však vykonaným dokazovaním ukázalo ako nepravdivé tvrdenie. Mala za to, že v konaní pred súdom prvej inštancie bolo jednoznačne preukázané, že otec sa bez dôležitého dôvodu vzdal výhodnejšieho zamestnania a výhodnejšieho zárobku a našiel si prácu s oveľa nižším príjmom. Poukázala na to, že z dôvodu poklesu tržieb jej zamestnávateľa došlo u nej k poklesu zárobku o cca 100 eur mesačne, pričom v mesiaci január mala netto zárobok 451,46 eur a za mesiac február 2018 netto zárobok v sume 566,26 eur.

6. Krajský súd v Trenčíne ako odvolací súd preskúmal vec podľa § 65 a § 66 Civilného mimosporového poriadku (ďalej len „CMP“), bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa § 385 ods. 1 v spojení s § 219 ods. 3 Civilného sporového poriadku (ďalej len „CSP“) a dospel k záveru, že odvolanie otca je čiastočne dôvodné.

7. V predmetnej veci súd konal o návrhu matky zo dňa 02.11.2017 o zvýšenie výživného na maloletého W., keď predchádzajúca úprava výživného bola vykonaná rozsudkom Okresného súdu Považská Bystrica zo dňa 24.02.2016, č.k. 11P/16/2016-16, ktorým bola schválená rodičovská dohoda o znížení výživného zo sumy 300,- eur na sumu 200,- eur mesačne, s účinnosťou od 01.03.2016. V čase tejto úpravy výživného bol otec evidovaný na úrade práce v Rakúsku, poberal dávky hmotného zabezpečenia vo výške 30,- eur na deň, pričom za január 2016 mu bolo poukázaných 938,- eur. Inú vyživovaciu povinnosť nemal. Žil v dome v E. Závade, ktorého vlastníčkou bola matka maloletého, s matkou maloletého dieťaťa boli vlastníci bytu, každý v polovici. W. dieťaťa v čase poslednej úpravy výživného mala ešte jednu vyživovaciu povinnosť k maloletej F., pochádzajúcej z druhého manželstva. Matka bola na materskej dovolenke, jej manžel zarábal 480,- eur mesačne. Maloletý W. bol vo veku 5-tich rokov, navštevoval materskú školu. Matka bola vlastníčkou rodinného domu, ktorého kúpna cena bola 10.000,- eur.

8. Zákon o rodine (ust. § 62 ods. 2 a ust. § 75 ods. 1) zakotvuje povinnosť rodičov prispievať na výživu detí podľa svojich schopností, možností a majetkových pomerov. Dieťa má právo podieľať sa na životnej úrovni svojich rodičov, pričom pri určení rozsahu ich vyživovacej povinnosti súd prihliada k odôvodneným potrebám oprávneného, ako aj k schopnostiam, možnostiam a majetkovým pomerom povinného a pri hodnotení týchto schopností, možností a majetkových pomerov povinného skúma, či sa povinný bez dôležitého dôvodu nevzdal výhodnejšieho zamestnania, zárobku, alebo majetkového prospechu, prípadne, či nevzal na seba neprimerané majetkové riziká.

Ustanovenie § 78 ods. 1 veta prvá zákona o rodine umožňuje zmeniť výšku výživného, pokiaľ nastane zmena pomerov. Výživné sa určuje totiž vždy podľa stavu, ktorý je daný v čase rozhodovania súdu o tomto nároku detí. Plynutím času môže nastať akákoľvek zmena pomerov súvisiaca s vekom detí a s tým spojenými zvýšenými nákladmi na ich výživu a môže nastať aj zmena pomerov na strane rodičov, ktorá spravidla súvisí s ich zárobkovými, osobnými a majetkovými pomermi. Výživné však možno zmeniť v prípade výraznej zmeny rozhodujúcich okolností, ktoré boli podkladom predchádzajúceho rozhodnutia tak na strane oprávneného, ako aj na strane povinného výživné platiť. V prípade, keď súd má rozhodovať o návrhu na zvýšenie výživného podľa tohto ustanovenia, musí porovnávať pomery na strane osoby oprávnenej a povinnej, ktoré existovali v čase vydania predchádzajúceho rozhodnutia s pomermi, ktoré sú dané v období, na ktoré sa zvýšenie výživného má vzťahovať. Posúdenie opodstatnenosti návrhu na zvýšenie výživného pre maloleté dieťa je vecou voľnej úvahy súdu a závisí od možností a schopností osoby povinnej výživou a od odôvodnených potrieb osoby oprávnenej na výživné.

9. V čase podania návrhu matky na zvýšenie výživného, t.j. 02.11.2017 bola matka dieťaťa zamestnaná, dosahovala čistý mesačný príjem 774,70 eur, pričom popri príjme poberala rodičovský príspevok vo výške 213,20 eur mesačne. V súvislosti s bývaním mala matka výdavky vo výške 180,- eur na plyn a vo výške 30,- eur mesačne na elektrinu. Matka býva spolu s maloletým W., maloletou dcérou F. zo súčasného manželstva a svojim manželom W. v byte, ktorý je výlučnom vlastníctve matky. Manžel matky je zamestnaný, dosahuje zárobok približne 650,- eur netto. Maloletý W. začal od 01.09.2017 navštevovať prvý ročník základnej školy, z vyjadrenia matky mal súd za preukázané, že matka mu platí obedy v školskej jedálni v sume 24,- eur mesačne, v septembri 2017 mala zvýšené náklady spojené s nákupom školských pomôcok, kníh a študijných pomôcok približne vo výške 120,- eur mesačne. Okrem toho maloletý navštevoval mimoškolské aktivity, krúžky pohyb hrou, angličtina hrou a tanečný krúžok na

Základnej umeleckej škole M.. Otec maloletého W. v čase podania návrhu matky na zvýšenie výživného bol zamestnaný v spoločnosti F. W. GmbH, J., L., jeho priemerný mesačný zárobok za obdobie február až október 2017 predstavoval 2.038,- eur netto (vrátane 13. platu vyplateného otcovi v mesiaci jún 2017). Otec maloletého pracoval u svojho zamestnávateľa na pozícii vodár-kúrenár, pracoval od pondelka do štvrtka, následne cestoval na víkend na Slovensko, pričom zamestnávateľ mu hradil cestovné výdavky. Pokiaľ bol otec doma na Slovensku, býval v rodinnom dome v E. Závade, ktorý je v jeho výlučnom vlastníctve. Inú vyživovaciu povinnosť okrem maloletého W. nemá. S maloletým W. sa otec pravidelne stretáva počas troch víkendov v mesiaci od piatka poobedia do nedele poobedia. S prihliadnutím na takto zistené pomery na strane účastníkov, odvolací súd dospel k rovnakému právnomu záveru ako súd prvej inštancie, že od poslednej úpravy výživného nastala podstatná zmena pomerov a to tak na strane maloletého W., ako aj na strane jeho rodičov, ktorá odôvodňuje zvýšenie výživného. Je nesporné, že podstatná zmena pomerov na strane maloletého W. nastala v tom, že od 01.09.2017 začal navštevovať prvý ročník základnej školy, čím matke podstatne vzrástli náklady na jeho výživu. V čase rozhodovania súdu prvej inštancie bol otec zamestnaný (hoci otec podpísal dohodu o ukončení pracovného pomeru ku dňu 07.12.2017, na túto súd prvej inštancie neprihliadol, nakoľko rozhodoval podľa stavu v čase vyhlásenia rozhodnutia) a vychádzajúc z priemerného mesačného zárobku otca 2.038,44 eur bolo aj podľa názoru odvolacieho súdu v jeho možnostiach a schopnostiach platiť zvýšené výživné na maloletého W. vo výške 300,- eur mesačne s účinnosťou od 02.11.2017, t.j. od podania návrhu matky do 07.12.2017, t.j. do času skončenia pracovného pomeru otca u zamestnávateľa v Rakúsku.

10. Odvolacie námietky otca, že nie je v jeho schopnostiach a možnostiach platiť zvýšené výživné vo výške 300,- eur mesačne, nepovažoval odvolací súd za dôvodné. Otec okrem maloletého W. inú vyživovaciu povinnosť nemal a jeho zárobkové pomery v uvedenom období (od 02.11.2017 do 07.12.2017) umožňovali platiť zvýšené výživné na maloletého W. vo výške 300,- eur mesačne.

11. Odvolací súd z týchto dôvodov napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie vo výroku o povinnosti otca prispievať na výživu maloletého W. zvýšeným výživným zo sumy 200,- eur na sumu 300,- eur mesačne od 02.11.2017 do 07.12.2017, ako vecne správny podľa § 387 ods. 1 CSP potvrdil.

12. Predčasné je však rozhodnutie súdu prvej inštancie vo výroku o určení povinnosti otca prispievať na výživu maloletého W. zvýšeným výživným vo výške 300,- eur mesačne od 08.12.2017. Z vykonaného dokazovania súdu prvej inštancie, ako aj z podaného odvolania otca vyplýva, že otec maloletého W. ku dňu 07.12.2017 ukončil pracovný pomer v spoločnosti AK W. GmbH Rakúsko dohodou a v súčasnosti vykonáva činnosť na základe osvedčenia o živnostenskom oprávnení s príjmom cca 1.040,- eur brutto mesačne. Otec tvrdil, že pracovný pomer ukončil so zamestnávateľom v Rakúsko zo zdravotných dôvodov, následne absolvoval operáciu a od 12.12.2017 do 12.01.2018 bol práceneschopný. Matka maloletého dieťaťa v písomnom vyjadrení k odvolaniu otca uviedla, že zo strany otca išlo o vypočítavé a špekulatívne konanie v snahe vyhnúť sa plateniu zvýšenej vyživovacej povinnosti, keď otcovi nič nebránilo, aby po skončení práceneschopnosti naďalej vykonával práce u zamestnávateľa AK W. GmbH v L.. Tvrdila, že otcove zdravotné problémy (operácia pruhu) nie sú takého charakteru, aby musel skončiť pracovný pomer, po skončení práceneschopnosti mohol ďalej u uvedeného zamestnávateľa pracovať. Matka ďalej uviedla, že otec na pojednávaní pred súdom prvej inštancie dňa 05.12.2017 tvrdil, že po skončení práceneschopnosti sa môže vrátiť späť do práce k zamestnávateľovi AK W. Q. a má o tom aj písomné potvrdenie od tohto zamestnávateľa. E., aby skončenie pracovného pomeru otca dohodou so zamestnávateľom v Rakúsku súd vyhodnotil ako vzdanie sa výhodnejšieho zamestnania a výhodnejšieho zárobku a pri rozhodovaní o vyživovacej povinnosti, aby súd vychádzal z jeho priemerného mesačného zárobku 2.038,44 eur. Na základe vyššie uvedených tvrdení matky nie sú dostatočne zistené okolnosti skončenia pracovného pomeru otca so zamestnávateľom v Rakúsku. Pokiaľ je pravdivé tvrdenie matky, že otec mal od zamestnávateľa AK W. Q. potvrdenie o tom, že sa po ukončení PN môže vrátiť späť do práce, je potrebné vylúčením otca zistiť, z akých dôvodov po ukončení práceneschopnosti nezačal u tohto zamestnávateľa opätovne pracovať a či otcove zdravotné problémy boli takého charakteru, že musel skončiť pracovný pomer ku dňu 07.12.2017.

13. Keďže odvolací súd nemal dostatok podkladov pre rozhodnutie o zvýšení výživného za obdobie od 08.12.2017 a to, či osobné, zárobkové a majetkové pomery otca odôvodňujú platiť zvýšené výživné na maloletého s účinnosťou od 08.12.2017 v takej výške ako určil súd prvej inštancie, rozsudok súdu prvej inštancie vo výroku o povinnosti otca platiť zvýšené výživné v sume 300,- eur mesačne od 08.12.2017,

vo výroku o zročnom výživnom a vo výroku o trovách konania zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie a nové rozhodnutie (§ 389 ods. 1 písm. c/, § 391 ods. 1 CSP).

14. V ďalšom konaní súd prvej inštancie doplní dokazovanie v hore naznačenom smere, zistí skutočný stav vecí a opätovne dôsledne porovná pomery účastníkov v čase poslednej úpravy a v súčasnom čase a vyhodnotí, či zistené pomery na strane otca od 08.12.2017 odôvodňujú zvýšenie výživného na maloletého W.. Súd prvej inštancie opätovne vypočúje oboch rodičov, najmä otca na okolnosti týkajúce sa skončenia jeho pracovného pomeru v Rakúsku a na základe toho posúdi, či sa otec nevzdal bez dôležitého dôvodu výhodnejšieho zamestnania (§ 75 ods. 1 zákona o rodine), zistí aký príjem v súčasnosti otec dosahuje a vysporiada sa aj s námietkami matky uvádzanými vo vyjadrení k odvolaniu otca. V tomto smere súd prvej inštancie vykoná aj ďalšie dokazovanie, ak jeho potreba v priebehu konania vyjde najavo.

15. Vysloveným právnym názorom odvolacieho súdu je súd prvej inštancie viazaný (§ 391 ods. 2 CSP).

16. Podľa § 2 ods. 1 CMP na konania podľa tohto zákona sa použijú ustanovenia Civilného sporového poriadku, ak tento zákon neustanovuje inak.

17. Podľa § 164 CSP, ak súd neurobí iné vhodné opatrenia, môže konanie prerušiť, ak prebieha súdne alebo správne konanie, v ktorom sa rieši otázka, ktorá môže mať význam pre rozhodnutie súdu alebo, ak súd dal na také konanie podnet.

18. Otec maloletého dieťaťa spolu s podaným odvolaním podal návrh na prerušenie konania v zmysle ust. § 164 CSP s poukazom na to, že na Okresnom súde Považská Bystrica prebieha pod sp. zn. 14P/24/2017 konanie o zverenie maloletého W. do striedavej osobnej starostlivosti oboch rodičov a v prípade, že by súd jeho návrhu vyhovel, malo by takéto rozhodnutie význam aj pre rozhodnutie súdu v konaní o zvýšení výživného. Odvolací súd z úradnej činnosti zistil, že Okresný súd Považská Bystrica rozsudkom zo dňa 29.01.2018 č. k. 14P/24/2017-46 návrh otca na zverenie maloletého W. do striedavej osobnej starostlivosti oboch rodičov zamietol, rozsudok nadobudol právoplatnosť dňom 10.03.2018. Návrh otca na prerušenie konania bol preto nedôvodný a odvolací súd návrh otca zamietol.

19. Toto rozhodnutie prijal senát krajského súdu jednomyseľne.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Rozhodnutie o peňažnej povinnosti vo vzťahu k maloletému možno vykonať cestou exekúcie podľa zákona č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok).